

ΕΤΟΣ 60όν

4 Μαρτίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3066)

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΑΘΑΝΑΗΛ

Ἡ κλήση τοῦ Φιλίππου

Ὁ Χριστός ἔχει πεί ὅτι «πᾶς ὁ ζητῶν εὐρίσκει» (Ματθ. 7,8). Ὁ λόγος αὐτός ἰσχύει καί γιά τόν ἀπόστολο Φίλιππο, ὁ ὁποῖος ὅταν γνώρισε τόν Χριστό, εἶπε τή γνωστή φράση πού ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα: «ὄν ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καί οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν». Μέ τά λόγια του αὐτά δείχνει ὅτι μελετοῦσε τίς Γραφές καί ποθοῦσε εἰλικρινά τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία. Γι' αὐτό καί ὅταν ἦλθε ὁ Μεσσίας, βλέποντας αὐτό τόν ἀγνό καί ἄδοξο πόθο του, γνωρίσθηκε σ' αὐτόν καί τόν ἔκανε μαθητή του.

Κάνει ἐντύπωση ἡ ἄμεση ἀνταπόκριση τοῦ Φιλίππου στό κάλεσμα τοῦ Κυρίου. Ἡ Γραφή περιγράφει τό γεγονός λιτά καί ἠλακωνικά: Ὁ Κύριος βρῖσκει τόν Φίλιππο καί τόν καλεῖ νά τόν ἀκολουθήσει ὡς μαθητής του καί ὁ Φίλιππος ἀνταποκρίνεται ἀμέσως. Τήν αἰτία τῆς ἄμεσης αὐτῆς ἀνταποκρίσεως μᾶς τήν ὑπαινίσσεται τό ἴδιο τό κείμενο μέ τά ὅσα λέει στή συνέχεια. Ὁ Φίλιππος ἦταν ἀπό τή Βηθσαϊδᾶ, ἀπό ὅπου κατάγονταν ὁ Ἄνδρέας καί ὁ Πέτρος, οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ἔγιναν μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως, ἀπό αὐτούς, τοὺς ὁποῖους πιθανότατα θά γνώριζε καλᾶ, ἔμαθε τά περί τοῦ Ἰησοῦ. Ἐπίσης, ἡ ἴδια ἡ μορφή τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν πλήρης χάριτος καί ἀληθείας (Ἰωάν. 1,14), περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη ἀπόδειξη, ἔπεισε τόν Φίλιππο γιά τή μεσσιανικότητά του. Γι' αὐτό καί ὁ Φίλιππος, ὅταν ὁ Ναθαναήλ τοῦ ἐξέφρασε κάποιο δισταγμό γιά τόν Ἰησοῦ, ἀντί ἄλλου ἐπιχειρήματος τοῦ εἶπε τό γνωστό: «Ἔρχου καί ἴδε».

Ἡ κλήση τοῦ Ναθαναήλ

Ὁ Ναθαναήλ πληροφορήθηκε γιά τόν Ἰησοῦ ἀπό τόν Φίλιππο. Ἐπειδή ὁμως ἦταν ἐγκρατέστερος στίς Γραφές, ἀπόρησε ὅταν ἄκουσε γιά τήν προέλευ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α΄ 44-52)

«Έρχου και ἴδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὗρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σκῆην, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς σκῆης πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεφρότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ση τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆ Ναζαρέτ· διότι γνώριζε ἀπὸ τὸν προφήτη Μιχαία ὅτι ὁ Μεσσίας ἐπρόκειτο νὰ καταγεται ἀπὸ τῆ Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Δέν ἀπέρριψε ὁμως τὸ λόγῳ τοῦ Φιλίππου, ἐπειδὴ θὰ σκέφτηκε ὅτι ὁ Φίλιππος ἴσως κάπου θὰ ἔσφαττε ἀναφορικά μὲ τὴν καταγωγή τοῦ Ἰησοῦ. Πορεύεται λοιπὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦ, τὸν γνωρίζει καὶ σαγηνεύεται ἀπὸ αὐτόν. Οἱ θαυμαστές ἀποκαλύψεις πού τοῦ ἔκανε ὁ Ἰησοῦς σχετικά μὲ τὴν προσωπικότητα καὶ τὴ ζωὴ του, καθὼς καὶ ἡ χάρη πού συνόδευε τὴ μορφή καὶ τὸ λόγῳ τοῦ Ἰησοῦ, ἔπεισαν τὸν Ναθαναήλ γιὰ τὴ μεσσιανικὴ του ιδιότητα.

Ἰησοῦς ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός

Ὁ Ναθαναήλ, ὅταν γνώρισε τὸν Ἰησοῦ, δέν μπορούσε καν νὰ διανοηθεῖ ὅτι ἐνώπιόν του εἶχε τὸν Θεὸ καὶ δημιουργὸ τῶν ἀπάντων. Τὸν ὁμολόγησε βέβαια ὡς τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ὁμως μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἀπλῶς τοῦ ἀπέδιδε τὴ βασιλικὴ ἐξουσία πού εἶχε ὡς Μεσσίας καὶ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Χριστός, κατὰ τὴ σταθερὴ συνθήειά του, πού βλέπουμε στὰ Εὐαγγέλια, παιδαγωγικά τὸν ὀδηγεῖ πρὸς τὴν τελειότερη γνώση γιὰ τὸ πρόσωπό του. Παρόμοια συμπεριφέρεται στὸν Νικόδημο, πού τὸν θεωροῦσε ὡς ἓνα διδάσκαλο ἀπεσταλμένο ἀπὸ τὸν Θεό, στὸν πλούσιο νεανίσκο, πού τὸν ἐβλήπε ὡς ἓναν ἀγαθὸ διδάσκαλο καὶ σὲ καθένα πού τὸν πλησίαζε ὡς ἄνθρωπο, ἔστω καὶ πολὺ ἅγιο.

Λέει λοιπὸν στὸν Ναθαναήλ καὶ τοὺς ἄλλους μαθητὲς ὁ Κύριος ὅτι ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή καὶ ὕστερα θὰ δοῦν τοὺς οὐρανοὺς νὰ εἶναι ἀνοιγμένοι καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν στὸν υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ βρῖσκει τὸν Φίλιππον καὶ τοῦ λέγει, «Ἀκολουθήσέ με». Κατήγето δέ ὁ Φίλιππος ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδά, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἄνδρέα καὶ τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὐρίσκει τὸν Ναθαναήλ καὶ τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ Προφῆται, τὸν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ». Καὶ ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ νὰ προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Φίλιππος, «Ἔλα νὰ ἰδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτόν καὶ εἶπε, «Νὰ ἔνας ἀληθινὸς Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὁποῖον δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Ἀπὸ ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νὰ εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴ συκιά». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ λέγει «Ραββί, σύ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σύ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴ συκιά, πιστεύεις; Θὰ ἰδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπὸ αὐτά». Καὶ προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σὰς λέγω, ἀπὸ τώρα θὰ βλέπετε τὸν οὐρανὸν ἀνοιγμένον καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

που, δηλαδή στὸν Ἰησοῦ. Μὲ τὴ φράση αὐτὴ ὁ Κύριος καταρχὴν ὑπαινίσσεται τὴ θεϊκὴ του ιδιότητα, διότι γνωρίζουμε ἀπὸ τὴ Γραφή, καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ ὅπτασις τῶν προφητῶν, ὅτι μόνο τοῦ Θεοῦ γνῶρισμα εἶναι νὰ περιβῆληται ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους. Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Ἰησοῦ ἐκπηρώθηκε στὴ γέννησή του, στὴ Γεθσημανῆ, στὸ κενὸ μνήμα τῆς ἀναστάσεως, καὶ κυρίως κατὰ τὴν ἔνδοξη ἀνάληψή του στοὺς οὐρανοὺς.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι ὁ Κύριος δέν ἤξει ὅτι οἱ ἀγγελοὶ ἀνεβαίνουν καὶ κατεβαίνουν ἐπὶ τὸν υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐπὶ τὸν υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου. Χρησιμοποιεῖ τὴ φράση «υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου», γιὰ νὰ ὑποδηλώσει τὴν ἐνανθρώπησή του. Μὲ τὰ λόγια του λοιπὸν αὐτὰ φανερώνει ὅτι εἶναι ὁ ἐπουράνιος Θεός, ὁ ὁποῖος ὑμνεῖται καὶ περιστοιχίζεται ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἔγινε ἄνθρωπος παραμένοντας Θεός καὶ παραμένοντας στὸν οὐρανό. Ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ ἀνοίξει στοὺς ἀνθρώπους τὴν εἴσοδο πρὸς τοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ τοὺς καταστήσει συμπολίτες μὲ τοὺς ἀγγέλους.

Στὴν ὀρθὴ αὐτὴ πίστη πρὸς τὸν Χριστό, ὡς τέλειο Θεό καὶ τέλειο ἄνθρωπο, εἶναι οἰκοδομημένη ἀσάλευτα ἡ Ἐκκλησία του. Ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεός μας, τὸν λατρεύουμε, τὸν προσκυνοῦμε καὶ τὸν πιστεύουμε ὡς αἰτία καὶ δημιουργὸ τῶν ἀπάντων. Ἀφοῦ εἶναι ἐπίσης καὶ ἄνθρωπος, ὁμολογοῦμε ὅτι στὸ πρόσωπό του οἱ ἄνθρωποι δικαιοθήκαμε καὶ ἐνωθήκαμε μὲ τὸν Θεό καὶ δι-

4 Μαρτίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ἀνάμνησις τῆς ἀνασπλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Γερασίμου ὁσίου τοῦ
ἐν Ἰορδάνῃ († 475). Παύλου καί Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων († 273).
Ἦχος: πλ. α΄ - Ἐωθινόν: Ε΄ - Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 - Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α΄ 44-52.
Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Μαρτίου, Β΄ Νηστειῶν (Γρηγορίου Παλαμᾶ).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10-β΄ 3 - Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

- ➔ τρωθήκαμε· τὸν περιγράφουμε σέ εἰκόνες, ὁμοιογώντας τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου καί τὸν ἁγιασμό καί ἀνακαινισμό τοῦ ὕλικου κόσμου. Σ' αὐτὸν ὀφείλουμε κάθε δόξα, τιμὴ καί προσκύνηση μαζί μέ τὸν Ἰ. Ἀναρχο Πατέρα του καί τὸ Πανάγιό του Πνεῦμα εἰς τοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἜΘΝΗ»

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τὸ εἰδικό ἱεραποστολικό περιοδικό «Πάντα τὰ Ἔθνη» πληροφορεῖ ὑπεύθυνα γιὰ τὸ ἱεραποστολικό ἔργο πού ἀσκεῖ σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, περιγράφει τὸ περιβάλλον στό ὁποῖο ἀσκεῖται ἡ ἱεραποστολή, τονίζει τὴν ἀναγκαιότητα γιὰ μιά οὐσιαστικὴ ἱεραποστολικὴ μαρτυρία σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐγγραφοῦν συνδρομητές ἄς ἀπευθυνθοῦν στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, περιοδικό «Πάντα τὰ Ἔθνη». Ἰωάν. Γενναδίου 14 — 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272.317. Ἐτήσια συνδρομὴ 5 Εὐρώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας

ἹΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ἸΧΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Θεολογικὲς μελέτες καί ὁμιλίες

Τὸ θέμα ἱεραποστολὴ ξεδιπλώνεται στίς πραγματικὲς ὑπαρξιακὲς, ἐκκλησιαστικὲς καί πανανθρώπινες διαστάσεις του, ξυπνᾷ συνειδήσεις, ἀποκαλύπτει εὐθύνες, γεμίζει τὴν καρδιά ἐπίγνωση κι ἐλπίδα. Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας Ἀναστασίου μᾶς καλεῖ νά βγοῦμε ἀπὸ τὴν περικοιχαζωμένη αὐλή τοῦ ἀτομικοῦ ἢ ὁμαδικοῦ μας «ἐγώ» καί νά ἀκολουθήσουμε μέ συνέπεια τὸν Χριστό.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἰ. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, σπὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr